

FORTUNIC SIĘ (2) *vb impf*

się (1), sie (1).

o jasne.

praes 3 pl fortunią się (1). \diamond *fut 3 sg n* fortunic się będzie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Być pomyślnym, szczęśliwym; powodzić się, darzyć się (2) : Czemu lię tak fortunią drogi niepobożnych? y tak ná wżem łpokoynie żywą ktorzy lię zdrádlíwie obchodzą? *BibRadz Ier 12/1.*

fortunic się komu (1): Nie tákci złościwym ludzyom fortunic lię będzie/ Bo tych łpráwy y połtępki niłzczeń mułzą wżędzye *LubPs Bv.*

Synonim: szczęścić się.

Formacja współrdzenna: pofortunic się.

AK